

[Pernille Sams]

kravet til beskyttelse af lejeren er som oftest ikke større end kravet om beskyttelse af udlejeren i disse tilfælde. Store multinationale koncerner m.v. kan vel dårligt siges at være en svag part. Derfor finder vi, at der i lovgivningen må skelnes mellem store og små lejemål, ikke fordi der altid vil være en retfærdig skillelinie, men det vil der dog som oftest. Der er i hvert fald en formodning om, at hvis et firma indgår et meget stort lejemål – det være sig enten på antallet af kvadratmeter eller på lejens størrelse – er det også et firma, der er så stort, at det selv må tage ansvaret for de aftaler, det indgår på lejeområdet, ligesom det må tage det på alle andre områder.

For disse store lejemål må udgangspunktet være, at man skal kunne aftale, at den aftale, man indgår, er bindende. For mindre lejemål, det vil sige typisk detailhandlende, er der i visse tilfælde et større beskyttelseshensyn, og det er også primært for disse mindre lejemål, den nuværende erhvervslejelovgivning er udformet. Denne beskyttelse ønsker vi ikke at fjerne, og derfor må der, som jeg sagde, efter vores overbevisning skelnes mellem store og mindre lejemål, hvor kun de mindre lejemål skal have den store lejerbeskyttelse.

I øvrigt glæder vi os over, at boligministeren nu har sat parterne over for hinanden og bedt dem komme med et udspil til, hvordan de kan blive enige om at ændre reglerne, således at alle kan leve med dem, ikke kun i en kort periode, men på lidt længere sigt. Jeg tror, det er i alles interesse, at man arbejder hurtigt med sagen. Dette arbejde ser vi frem til, og vi håber, at der kan nå enighed om forbedringer set i lyset af den praksis, der opleves nu.

Af disse bemærkninger fremgår det, at vi er indstillet på at få ændret erhvervslejelovgivningen, men at vi ikke mener, at Fremskridtspartiets forslag er den rigtige løsning. Derfor kan vi ikke støtte det, men vi arbejder videre med sagen.

Bodil Thrane (V):

Lovforslag nr. L 143, der ligger her foran os, indeholder to elementer.

Det foreslås, at den periode, som lejeren kan kræve lejen nedsat til, forlænges fra ét til fire år, og at sager om lejemål under 50.000 kr. skal behandles i byretten og ikke som nu i boligretten.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at vi her har at gøre med et noget tidsfølsomt begreb. Begrebet er tidsfølsomt på den måde, at man firkanbet sagt kan se, om erhvervslejen er stigende eller faldende. I øjeblikket er den faldende, og det betyder, at specielt erhvervslejerne holder sig strengt til lovens nuværende bogstav og udnytter de muligheder, der ligger dér.

For få år siden, da lejen var stigende, havde vi nærmest den modsatte situation. På det tidspunkt greb Folketinget ind og ændrede reglerne til det, vi kender i dag. Folketinget skal også gribe ind nu, men vi skal gøre det på en mere langsigtet måde, således at parterne på erhvervslejemarkedet ved, hvad de har at rette sig efter, uanset om markedislejen er stigende eller faldende.

Derfor finder jeg det meget positivt, at boligministeren har nedsat det omtalte hurtigtarbejdende udvalg, der består af repræsentanter for såvel ejernes som lejernes organisationer, og har bedt dem fremkomme med forslag til en holdbar og langsigtet løsning på de problemer, som vi debatterer netop nu.

Med disse ord vil jeg gerne afvise forslaget fra Fremskridtspartiet på Venstres vegne.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal nøjes med at meddele, at SF ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag.

Jeg kan i den forbindelse henvise til en række af de betragtninger, som den socialdemokratiske ordfører kom med heroppefra, som jeg er fuldstændig enig i, og dertil lægge, at det er SF's opfattelse, at vi i dette land skal have en samlet lejelov, som gælder for hele landet, som omfatter både erhvervslejemål og beboelseslejemål, hvilket også fremgår af det lejelovsforslag, SF har udarbejdet, og som skal behandles her i Folketinget om ikke særlig lang tid.

Alene af den grund vil vi ikke kunne støtte det foreliggende forslag, der jo helt afgørende adskiller sig fra vort syn på, hvordan man skal indrette lejeloven i Danmark.

Svend Aage Jensen (CD):

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget indeholder det to elementer.

Det første element går ud på at ændre etårsfristen til en fireårsfrist.

Det andet element er, at sager om lejemål med en årlig husleje på mere end 50.000 kr. i